

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

507. Quam vim habeat lex positiva, statutum vel privilegium circa appellationem prohibendam, vel impediendam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

ejus, qui auctoritatem publicam Superioris implo-
ravit contra gravantem, sint ex se per Superiorem
dissolubilia.

3. Advertit tamen Idem Pass. n. 44. quòd licet
lex natura, vi cuius illa gesta seu innovata, post-
quam oppressus confugit ad Justitiam publicam,
sunt attentata veluti naturalia, præcipiat eorundem
suspensionem & revocationem; hæc tamen
lex natura, etiam in hoc à lege positiva determina-
tionem sumat. Unde alio modo & alio privilegio
revocanda sunt, quæ gesta seu innovata fuerant
post appellationem judicialem, seu postquam Ju-
dex superior acceptato recurſu citavit partem, &
inhibuit quicquam innovari; hæc enim gaudent
privilegio attentatorum, quod non competit iis,
qui solum extrajudicialiter appellarunt, vel qui nõ
appellarunt in tempore, vel quibus non competit
appellatio, sed recurſus seu querela: vel iis, qui
extra casum appellationis judicialis aut inhibitionem
Superioris innovata sunt. Quamvis in his om-
nibus substantia sit eadem, nempe, ut quæ post
recurſum lædenti notificatum, vel intra tempus da-
tum ad appellandum contra recurrentem in præ-
judicium recurſus gesta seu innovata sunt, justifi-
cato recurſu, & constituto de gravamine & injusti-
tia, revocanda sint, vel per viam attentatorum, aut
appellationis aut querelæ; siquidem oppressus re-
levari debet à primo gravamine, propter quod con-
fugit ad Justitiam publicam, à quo plenè non rele-
varetur, si nova gravamina ex mala fide subsecuta
in vim prioris gravaminis, & ad illud sequentia
non tollerentur. Hinc, quia primum illud gravam-
en injustum ex lege natura plenè reparandum
est, & plenè reparari nequit, nisi revocatis iis, quæ
in vim illius contra appellantem gesta, eorum revo-
catio ex lege natura est facienda, saltem quando et-
iam solum extrajudicialiter, legitimè tamen est ap-
pellatum; quin &, ut dictum, quando oppressus
confugit ad Superiorem per supplicationem aut
querelam. Ita ferè Pass. cit. n. 44.

*Quæstio 307. Quam vim habeat lex posi-
tiva, statutum vel privilegium circa appel-
lationem prohibendam & impediendam?*

1. R Esponder ad hanc quæstionem genericè Pass.
cit. c. 34. à n. 45. per plura notabilia obser-
vatu dignissima, & facile applicanda præſenti ma-
teriæ de appellatione à confirmatione & cassatione
electionis. Primò, appellationem propriè sum-
ptam esse inventum legis positivæ (de quo multa
præmiserat à num. 35. distinguendo inter appella-
tionem naturalem & civilem, quæ vide) utpote cu-
jus formalitas est à lege positiva, ut Abb. in rubric.
de appell. Et ideo posse à Principe seu lege posi-
tiva tolli, ut Abb. loc. cit. Covar. pract. qq. c. 23. n. 6.
Sanch. l. 3. cons. unic. dub. 10. Scaccia de appell. q. 16.
limit. 1. n. 21. juxta cap. 1. de rescript. cap. super quæstio-
nem. de off. deleg. c. pastoralis, de appell. l. 1. §. interdum.
ff. à quibus appell. licet. quos AA. & textus citat
Pass. num. 46.

2. Secundò: prohibitionem appellationis, ubi-
cunque contineatur, esse odiosam & strictè inter-
pretandam. Abb. in c. pastoralis. n. 6. juxta cap. 1.
& 2. de filiis presbyt. ac digniorem, quæ strictius in-
telligatur, prohibitionem perpetuè per legem aut
privilegium inductam, quam factam in rescriptis
per clausulam: *appellatione remotà*, etsi illa indu-
cta per privilegium vel legem sit fortior & effica-

cior ad effectum causandum; quia perpetuè ligat.
Pass. n. 47. juncto num. 52. & ubi etiam hujus ma-
joris dignitatis ad restringendum rationem reddit.

3. Tertio: prohibitionem appellationis non
impedire, quòd minus dici possit contra sententiam
de nullitate, Scaccia de appell. c. 19. remed. 1. & seq.
neque quòd minus recurri possit ad alia juris reme-
dia, ut sunt supplicatio, restitutio in integrum, que-
rela. Pass. n. 48. remittens ad Marant. in specul. p. 6.
§. & quandoque. n. 11.

4. Quarto: prohibitionem appellationis, ut-
pote odiosam & strictè intelligendam, excludere
solum appellationem propriè dictam, seu judicia-
lem, non extrajudicialem, utpote quæ non est pro-
priè appellatio, sed actus defensionis extrajudicia-
lis. Pass. n. 49. citans Abb. ubi ante, Scaccia de appell.
q. 16. limit. 1. n. 22. & 23. Rebuff. de appell. in pres. n. 83.
tom. 3. & c. eadem solum repetit Pass. n. 59. & 61.

5. Quintò: per clausulam: *appellatione remotà*
non prohiberi solum appellationem frivolum, ut
quidam volunt apud Barboſ. claus. 9. num. 15. &
Scacciam q. 16. limit. 1. n. 93. cum frivola appel-
lationes jure communi sint rejiciendæ, adeoque
dicta clausula in rescripto posita esset superflua &
odiosa. Pass. n. 50. juxta cit. cap. pastoralis. Quan-
quam Pass. n. 53. ex communi DD. citato in spe-
cie Barboſ. in cap. pastoralis. n. 2. id limitet; ita ut
quandoque dicta clausula: *appellatione remotà*: non
est apposita præviâ cognitione, intelligi debeat de
appellatione frivola; eò quòd, ubi hæc clausula
apponitur non præviâ cognitione, ea sit odibilior,
& magis strictè interpretanda.

6. Sexto: per prohibitionem appellationis vi
dictæ clausulæ non prohiberi illam, quæ expressè
indulgetur in jure; illas autem appellationes in-
dulgeri à lege, quæ expressè à lege sunt approba-
tæ, quarum exemplar est in cap. significavit. & cap.
Rodolphus. de rescript. Pass. n. 51.

7. Septimò: per clausulam: *remotà appellatione*;
quando simpliciter profertur, solum prohiberi ap-
pellationem judicialem à sententia diffinitiva; non
verò ab interlocutoriâ. Pass. n. 60. citans Felin. in
c. causam. n. 27. de rescript. Tusch. lit. A. concl. 400.
n. 17. Barboſ. claus. 9. num. 16. Scacciam de appell.
q. 16. limit. 1. n. 82. Idemque dicendum dicens,
ubi lex vel statutum appellationem prohibet; pro
quo citat Gemin. in c. ut inquisitioni, de hæretic. in 6.

8. Octavò: per dictam clausulam: *remotà ap-
pellatione*; non tolli appellationem, etiam judicia-
lem, quando Judex dolo malo vel latâ culpâ sen-
tentiavit: vel quando injustitia sententia est no-
toria. Pass. n. 60. citans Lancell. p. 2. c. 12. limit. 8.
n. 24. Tusch. ubi ante. concl. 40. Barboſ. clausul. 9.
n. 21. & 22. Item non tolli appellationem, ubi gra-
vatus in continente offert probationem paratam
ad justificandam appellationem. Pass. ibid. citans
Barb. ubi ante. n. 23.

9. Nonò: ubi prohibetur in rescripto appella-
tio, non prohiberi eam simpliciter, seu quòd ad
utrumque effectum, sed solum quòd ad effectum sus-
pensionis. Et hinc gravatum à Judice procedente
judicialiter, servato bene ordine juris posse qui-
dem appellare, sed non suspendi per hoc jurisdic-
tionem Judicis à quo. Pass. n. 54. ex Abb. in c. pa-
storalis. & consequenter ubi Judex à quo procedit
appellatione remotà, gesta contra dictam appella-
tionem non revocari ut attentata, uti ea revocan-
tur, ut attentata, ubi procedit absolute, appella-
tionem non remotà. Quod ipsum tamen limitat n. 58.
ubi:

ubi : quod nulli sint casus, in quibus gesta post huiusmodi appellationem tantum devolutivam sint revocanda ut attentata : nempe primò, ubi fuerint attentata, postquam superior, admittens appellationem, inhibuit, ne procederetur ulterius in causa, ut Lancell. *de appell. c. 12. limit. 8. n. 11.* Scaccia. *de appell. q. 16. limit. 1. n. 105.* Secundò : dum esset appellatum ex causa expressa in iure ; quia in eo casu appellatio non est prohibita vi clausulæ : *appellatione remotâ*, ut Lancell. *loc. cit. n. 16.* Scacc. *loc. cit.* Tertio, si Iudex à quo detulit appellationi, ut habetur *c. de appellationibus. de appell. in 6.* plures casus videat apud Lancell. *loc. cit.*

10. Decimo : quod licet in *c. pastoralis*. expressè sermo sit de prohibitione appellationis facta in rescripto per clausulam *appellatione remotâ*, eandem nihilominus esse rationem de prohibitione facta in statuto, vel emanata ex privilegio. Pass. n. 55. citans Abb. in *c. pastoralis. n. 12.* hanc addens rationem ; quod pontificum intentio sit, ut Iustitia suum consequatur effectum ; quod verò alicui personæ concedit, ut ab ea non detur appellatio, id faciat ex præsumptione, quam habet de virtute illius personæ, quod non sit aliter processura, quàm iura disponunt ; quæ si tamen procederet aliter, quàm deberet, non sit ratio, cur gravatus non possit appellare, & cur Superior non debeat gravamen tollere.

11. Undecimò : in casu, quo causa est remissa Iudicis conscientiæ, adeoque prohibita est appellatio judicialis & suspensiva, factaque appellatione (quod fieri potest, nihilominus appellatione devolutivâ, vi cuius tenetur Iudex revocare gravamen, propter quod est appellatum, revocandum esse per viam querelæ ; gravamen verò illatum per gesta contra appellationem revocandum per viam appellationis, ex mente Abbatis *loc. cit. n. 15.* refert Pass. n. 56. Ipse verò aliter sentit, nimirum quod ex quo causa est appellabilis appellatione devolutivâ, licet simpliciter non suspendatur iurisdicção Iudicis à quo, suspendatur tamen secundum quid, seu melius loquendo debiretur & infirmitur, ut contra appellationem in præiudicium appellantis nõ possit agere omnino validè & firmiter, & quin iustificatâ appellatione gesta contra eam non sint revocanda, & appellans consecutus sit plenam Suspensionem à superiore

Questio 308. An Regularibus liceat appellare à confirmatione vel cassatione electionis ?

1. Respondeo : regularibus de iure communi non est interdicta hæc appellatio. Pass. *cit. c. 34. n. 62.* & licet regulares *c. ad nostram. & c. reprehensibilis. de appell.* prohibentur appellare à correctione ; nomine tamen correctionis non venit confirmatio aut cassatio electionis. Pass. *ibid.* Sed & privilegia communiter concessa regularibus, in quibus prohibetur appellatio, intelligenda esse juxta juris communis dispositionem, ait *ibid.* Pass. citatis pro hoc Nav. *conf. 3. de regular. n. 51.* Rodriq. *Tom. 1. q. 29. a. 2.* Suaz. *Tom. 4. de religion. tr. 8. l. 2. c. 11.* Sayr. *clar. reg. l. 2. c. 17. n. 38.* & c. Addit tamen rectè Idem Pass. n. 63, unum quemque regularem debere in hoc diligenter examinare leges sui ordinis, & specialia privilegia, quibus ejus religio, etiam per communicationem, finitur, & quatenus per dictas leges & privilegia prohibeatur appellatio à confirmatione aut cassatione electionis, debere ab ea appellatione abstinere. Ad hæc huiusmo-

di appellationem parum religiosis convenire, & non levem esse præsumptionem ambitionis, quod appeller religiosus, ut invitis Superioribus obtineat prælaturam, quam boni ac perfecti religiosi, etiè oblatam, reculant.

Questio 309. An ab electione possit appellari immediate ad Prælaturam mediatam, præterito Superiore immediato, ad quem alias spectat confirmatio & cassatio electionis ; ita ut is eam confirmare vel cassare tunc nequeat ?

1. Respondeo primò : appellare immediatè ad Papam non solum licitum est, sed etiam talis appellatio, etsi extrajudicialis, suspendit ac devolvit, ita ut si inferior electionem confirmet vel casset, attentet, & actum irritum faciat. Pass. *cit. c. 34. n. 64.* juxta quod statuitur in *c. si postquam. de elect. in 6.* Porro hæc decretalis non habet locum, nisi tantum in electionibus, quæ sunt ad Ecclesias regulares vel Cathedralis, & in appellationibus, quæ desuper sunt ad Sedem Apostolicam ; non verò in appellationibus, quæ sunt ad Iudices Papæ inferiores. Pass. n. 66. cum Gl. in *cit. c. si postquam. v. ad Sedem Apost. & Franc. ibid. n. 2.* Gemin. n. 5. Quin & locum non habet hæc decretalis, si appelleretur ad Legatum de laterè ; quia in ea decretali exprimitur sola appellatio ad Sedem Apostolicam, Pass. n. 67. cum gl. & Gemin. *ll. cit.* Habet tamen locum in omni appellatione, quæ fit ad Sedem Apostolicam in causa dictæ electionis etiam extrajudiciali & interlocutoriâ ante sententiam diffinitivam, cum loquatur indistinctè, & appellatio ab electione sit extrajudicialis, ut habetur *c. concertationi. de appell. Pass. n. 68.* citans Gemin. in *c. si postquam. n. 3.* Franc. n. 2. Similiter locum habet non solum in electione, sed in omni provisione, quin & in postulatione (intellige saltem ad Ecclesias regulares ; quia cum postulatio ad Ecclesias Cathedralis semper fiat ad Papam, non habet in ea locum appellatio) Pass. n. 71. juxta S. *fin. cit. c. si postquam.* Qui tamen addit id fallere in electione Abbatissarum in duobus illis casibus contentis in *c. indemnitate. de elect. in 6.*

2. Requiritur autem & sufficit, quod fiat huiusmodi appellatio ex causa probabili, licet in re falsâ ; etsi enim id non procedat universaliter de iure communi, ne detur facilis via ad protrahendas confirmationes ; & licet in aliis casibus prius constare debeat de veritate causæ appellationis, antequàm revocentur attentata post appellationem ante sententiam ; in hoc tamen casu appellatio hæc interposita ex probabili tantum causa devolvit, & reddit iudicium attentatum, Pass. n. 65. juncto n. 66. cum Gl. *loc. cit. v. probabili.* Quamvis, ubi causâ hæc probetur falsâ, appellans sit puniendus. Pass. *cit. n. 65.* juxta *c. calumniam. de partis.* Requiritur etiam ad hoc, ut hæc appellatio devolvat, ut sit interposita ab eo, qui habet interesse in electione. Item ab eo, qui possit sua voluntate illud interesse in iudicium deducere. Pass. n. 69. Item requiritur, ut appellatio sit insinuata parti & Iudici à quo. Pass. *ibid.* juxta *c. si duobus. de appell.* citans Gemin. Franc. Jo. And. Item requiritur secundum Jo. And. ut in appellatione, in qua opponuntur crimina vel defectus contra electionem vel electum, debeat servari forma *c. ut circa. de elect. in 6.* & aliter non valeat nec devolvat cognitionem causæ ad Papam. Verum hujus contrarium apud Pass. n. 69. re-

nent